

ΤΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Πειραιῶς :

Αἱ καμμόραι καὶ οἱ ὀχρεοὶ, αἱ λίμναι ἀφοδευτηρίων καὶ οἱ ἀπόπατοι, αἱ ἀκαθαρσίαι τῶν ὁδῶν καὶ αἱ ἀναθυμιάσεις τῶν οὐρητηρίων δὲν μᾶς φαίνονται ἐπιβλαβέστερα τῇ ὑγείᾳ τῶν πολιτῶν ἀπὸ τὰ λαζαρικῆς τετραήμερου καταστάσεως κρέατα τῶν ξενοδοχείων, τὴν εἰς βούτυρον χρησιμοποίησιν τοῦ ἐκ κοιλίας διὰ μηχανὰς παντὸς εἶδους λίπους, τὸν ἐξ ὧν τῶν σεσηπῶτων ντοματῶν μπελέτων, τὰ κατάλληλα μόνον διὰ σαπωνοποιεῖα ἐλαϊά των, τὸ δηλητηριωδέστερον ἀρσενικοῦ ἀγάνωμα τῶν τετζερέδων των καὶ ἐν γένει ἡ ἐπιβλαβής, ἡ κακοηθεστάτη τέλος νοθεία τῶν φαγητῶν. Ἀπεδείχθη ὅτι τὰ ἐργοστάσια μὲ τόσους κατὰ στιγμήν κινδύνους, μὲ τόσα εἰς ξένους ἀφερεγγύους κατ' ἀνάγκην χεῖρας κυκλοφοροῦντα κεφάλαια, καὶ δι' ὑπερανθρώπου ζήλης καὶ κόπου τῶν ιδιοκτητῶν, μόλις δύνανται ν' ἀπολαύσωσιν ἐπὶ τῶν κεφαλαίων των ἕνα 10—15 ο/ο τὸ πολὺ. Ἐνῷ τὰ ξενοδοχεῖα, ἀπηλλαγμένα ἐντελῶς τῶν ἀνωτέρω περισπασμῶν, μὲ ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ ἐλάσσονα κεφάλαια δύνανται ἀνέτως ἐργαζόμενα νὰ ἐκκαθαρίσωσι κέρδη 50 ο/ο, καὶ εἰς τὸ ἰσχυρότερον κατὰ 30 ο/ο τὸ ὀλιγώτερον. Τίς ἡ ἀνάγκη λοιπὸν τῆς νοθείας τοῦ εἶδους των; Ποῖος ὁ λόγος τοῦ εἰς φαγητὸν προσφερομένου δηλητηρίου; Πόθεν ἡ πίσις ὅπως προσφέρωσιν εἰς τοὺς ἀνεξετάστως πληρώνοντας τὴν βρώμην καρυκευμένην καὶ τὸ φαρμάκι εἰς ἔδεσμα; Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μὴ ζητήσετε ποσῶς τὴν διόρθωσιν παρὰ τῆς ἀστυνομίας ὅπως εἰς ὅλα. Ἐπειδὴ ὁ μὲν διευθυντὴς δὲν θὰ δυνήθῃ αὐτοπροσώπως δις τῆς ἡμέρας νὰ παρευρίσκηται εἰς πάντα τὰ ἐστιατόρια πρὸς ἐπιτήρησιν τοῦ κοψίματος τῶν κρομμύων καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν φαγητῶν, οἱ δὲ κλητῆρες, πρὸς οὓς ὑποπεθεῖσθαι ὅτι ἤθελεν ἀνατεθῇ ἡ ὑπηρεσία αὐτῇ, εἰσὶν ἱκανοὶ μετὰ τὴν γεῦσιν ἐνὸς καλοῦ μεζὲ καὶ τὸ μέχρι τρυγὸς ρόφηγμα δυνατοῦ ρητινίτου νὰ διαβεβαιώσωσι τῷ διευθυντῇ διὰ τοῦ κολοκουροτέρου τρόπου τὴν ἐξαισιότητα τῶν φαγητῶν. Ἀφήσατε ἀνέπαφον τὴν ἀστυνομικὴν ἐπέμβασιν ἐδῶ καὶ ἀπαιτήσατε παρ' αὐτῆς τὸ ἐκ λωποδυτῶν ἀνέπαφον τῶν βαλαντίων σας.

Δύο τρόπους σωτηρίας προτείνομεν ὅπως ἀπαλλαγθῶμεν τῆς ἱκανῆς νὰ μᾶς δημιουργήσῃ ὑπερτέραν τῆς αἰγυπτιακῆς χολέρας τροφῆς τῶν ξενοδοχείων μας. Ἡ τὴν οὖν πινακίῳ ἐπιστροφῇ πάσῃ ὑπόπτου τροφῆς ἐπὶ τοῦ μούτρου τῶν ξενοδόχων, ἡ τὴν ἀποκερυστικὴν ὑποστήριξιν τῶν ὀλιγίστων ἐντίμων ἐστιατορίων, τῶν ἐργαζομένων πρὸς πορισμὸν νομίμου κέρδους καὶ ὄχι πρὸς αἰσχροκέρδειαν, λήττευσιν καὶ ἐπιδημικὴν στομαχοκτονίαν. Συνεπείς εἰς τὸν δίκαιον ἐπαινον καὶ λάτρεις τοῦ στομάχου μας περισσότερον, ἢ οἱ αὐτοκτονοῦντες ἐρωμένοι χάριν πολυτίμου τινὸς ὑπάρξεως, ὀφείλομεν ν' ἀπονεύωμεν τούτον ὡς προὔπεσχεθήμεν εἰς τὸ ἀπότινος ἐντιμότερα λειτουργοῦν ἐν Πειραιῇ ἐστιατόριον ἢ «Πανδαισία» ἔχον σημαίαν του τὴν πρόσδον καὶ διευθυντὴν τὸν «στρογγυλάνθρωπον» κ. Γ. Δ. Παπανικολάου, ἀνθρωπον ἀρετῶν λιτρῶν βάρους σώματος καὶ περισσοτέρων καρδιάς, εὐλικρινεστέρου χαρακτῆρος τῶν καθαρωτάτων φαγητῶν του, νοστιμωτέρων λόγων τῶν γευτικωτάτων μπιφτεκίων του καὶ ποικιλίας φαιδρῶν αἰσθημάτων ὅσον καὶ ἡ ἐκλεκτὴ ποικιλία τῆς λίστας του. Φαντασθῆτε ἂν ἦνε δυνατόν κανεὶς νὰ μὴ ἀπολαύσῃ ἐν αὐτῷ τῷ ξενοδοχείῳ τὸ «σπῆτι» του, ἀφοῦ ὁ ἀπέριτος Παπανικολάου θεωρεῖ τὸ κατάστη-

μά του αἵθουσαν ὑποδοχῆς καὶ τοὺς πελάτας συνδαιτημόνας του διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν ἀφελείας λέγει :

— Ἐγὼ τὸ ξενοδοχεῖο τῶκαμα γιὰ νὰ εὐχαριστήσω τὸν ἑαυτό μου, τοὺς πελάτας μου καὶ ν' ἀποδείξω στοὺς Πειραιώταις πῶς δὲν εἶνε μόνον ἡ ταβέρνα ξενοδοχεῖα.

Καὶ πράγματι, ἂν αἱ Ἀθῆναι ἔχουν δύο ἢ τρία παραιοῖα ξενοδοχεῖα, ἢ ἐν αὐτοῖς ὅμως εἴσοδος ἀπαγορεύεται εἰς τὰ ἀπὸ μοναδικὴν δραχμὴν βαρυνόμενα θυλάκια. Ἐνῷ ἡ «Πανδαισία» μὲ τὸ κοκοτικὸν της λούσο, τὴν ὁμογενικὴν πολυτέλειαν, τὰ ἐν εἵδει μπαλανσὲ ἐκτελούντα τὴν ὑπηρεσίαν γκαρσόνια ἀνευ φωνῶν καὶ βρυχηθμῶν καὶ μὲ ὅλον τὸ ἄδολον τῶν φαγητῶν της ἔχει τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὀλιγόρκειαν μόνον διὰ τῆς αὐτῆς διατιμήσεως ἐπὶ τῶν φαγητῶν, ἂν διατηροῦσι καὶ τὰ πατζατζικά μαγειρεῖα, νὰ συμφωνῇ μὲ αὐτὰ, ἂν καὶ τὰ φαγητὰ της δὲν πλησιάζουν μὲ ἐκείνων οὐδὲ εἰς τὴν ἐξ ἀγχιστίας συγγένειαν. Πρὸς τούτοις ἂν ὕλική ὠφέλεια τοῦ τόπου καὶ μάλιστα τοῦ ἐν πολλοῖς ἐκπολιτιστικοῖς ὑστεροῦντος Πειραιῶς θεωρεῖται ἡ ἀνέγερσις ἐνὸς βιομηχανικοῦ καταστήματος, ἐπίσης τιμὴν περιάπτει ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ καὶ ἡ σύστασις ἐνὸς τελείου ἐστιατορίου ὅπου μπορεῖ κανεὶς νὰ φάγῃ χωρὶς νὰ φαγῶθῃ ἀπὸ ἀπληστίαν ξενοδόχου, λίμαν ὑπηρετῶν καὶ ἐκστρατεῖαν μυῶν.

Τορὸς

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΤΟΥΤΟΥΝΑΣ

Τί συμπτώσεις ! Προχθὲς μᾶς ἐστάλη τὸ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς χθὲς ἀνέκδοτον περὶ τοῦ πῶς ἔμαθε γράμματα ὁ Τούτουνας, καὶ χθὲς ἐλάβομεν τὴν ἐξῆς ιδιόγραφον ἐπιστολὴν αὐτοῦ :

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα τοῦ Μὴ Χάρεσαι

Εἰς Ἀθήνας

Εἰς τὸ τῆς 26ης λήγοντος Μηνὸς φύλλον σας, ποιήσατε λόγον περὶ τοῦ ποιῶ μου μὲν, ἀλλὰ μ' ἐκθεάσατε διὰ Ἀρσῆν, ἐνῶν τοιοῦτος, ὅχι μόνον δὲν διετέλεσα, ἀλλ' οὔτε κατ' ὄναρ ἐφαντάσθην.

Τοῦ ὅτι οἱ ἰσχυροὶ ἐχθροὶ μου ἐκατόρθωσαν νὰ μ' ἀποκηρύξῃ ἡ προκατόχος Ση Κυβέρνησις διὰ τοιοῦτον, δὲν ἀποποιούμαι. Οὐχ ἥτον ὁμολογουμένως, δὲν ἀνέχθην τὸν τοιοῦτον ἄτιμον τίτλον, καὶ ἐπροσῆλθον ἀφθορμητῶς εἰς τὴν Δικαιοσύνην, δώσας λόγον τοῦ ἐγκλήματός μου, καταδικασθεὶς εἰς 20 ἐτῶν πρόσκαιρα δεσμὰ.

Ὅθεν σὰς θερμοπαρακαλῶ εὐαρεστηθῆτε καὶ ἀνατρέψατε τὸν ἐν λόγῳ τίτλον, (ὃν κακῶς σὰς ἐπληροφόρησαν) καὶ θέλω σὰς εἶμαι εὐγνώμων ἄχρις ἐσχάτης πνοῆς μου.

Ἐκ τῶν Φυλακῶν Βουλευτικοῦ Ναυπλίας 30 Αὐγούστου 1883.

Σὰς Προσκηνῶ

Δ. Β. Τούτουνας

Ἀνατρέπομεν λοιπὸν τὸν τίτλον τὸν ὁποῖον τοῦ ἐδώσαμεν, τὸν μεταβάλλομεν εἰς τίτλον λεβέντη, διότι ἡμεῖς φρονούμεν ὅτι ἡ κοινωνία γεννᾷ τὰ ἐγκλήματα καὶ ἡ κοινωνία ἔπρεπε νὰ ἦνε εἰς τὸ Βουλευτικὸ καὶ ἔξω νὰ τὴν φρουρῶσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐγκληματοῦντες.

Τί ἐγένετο περὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν; Πότε ἐσκέφθημεν νὰ τοὺς ἐξημερώσωμεν; Ἡμεῖς τοὺς σπρώχνομεν εἰς τὴν ἀμαρτίαν ἡμεῖς μὲ τὴν ποῦ μὲν σατραπικὴν, ποῦ δὲ μὴ ὑπάρχουσιν διοικήσιν μας τοὺς σπρώχνομεν εἰς τὸ ἐγκλημα. Τίς ἐρρέμβασε ποτὲ πόση λεβεντιά, ἥτις ἡδύνατο ν' ἀποδειχθῇ χρήσιμος καὶ πόση γνησιὰ ἑλληνικὴ καλλονὴ καὶ ἀνδρεία, πῆγε χαμένη ἐντὸς τῶν φυλακῶν; Ἀκόμη καὶ ἐντὸς τῶν δεσμοφυλάκων δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ τοὺς προφυλάξωμεν. Ὁ υἱὸς Νεραΐδας Κολοκυθᾶς δὲν ἐσφάγη σάν' πρό-

βατο ἐντὸς τοῦ Βουλευτικοῦ ; Ὁ Βλαχοδήμαρχος δὲν ἐσώθη ἐκ θαύματος, ἀφοῦ ἔφαγε δέκα μαχαιριᾶς εἰς τὸ στήθος ; Κάθε δύο ἢ τρεῖς μῆνες δὲν γίνονται αἱματηραὶ συγκρούσεις μεταξύ Μανιατῶν καὶ Τριπολιτσιωτῶν ; Ἡ ἐνοχή μας ἀπέναντι τῶν ἐγκληματιῶν εἶνε βαρυτάτη καὶ ὁπόταν διαπράττωσι τὸ ἐγκλημα καὶ ὁπόταν ἀποτίωσι τὸ ἐγκλημα.

Ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν διστάζομεν θερμῶς ν' ἀποδεχθῶμεν ἐν ταῖς στήλαις μας τὴν δι' ὅλης τῆς ἐπιστολῆς ἀποπνεύσαν φιλοτιμίαν τοῦ Τούτουνα καὶ νὰ τῷ εὐχηθῶμεν ἐγκαρδίως διὰ σώφρονος συμπεριφορᾶς—καὶ συμπεριφέρεται ἀφ' οὔτου ἐκλείσθη σωφρονέστατα—ταχεῖαν ἀπαλλαγὴν καὶ ἐπάνοδον εἰς τὴν κοινωνίαν νέου ἀνθρώπου, ἐντίμου πολίτου ἐξαγοράζοντος τὴν σκληρὰν του τύχην διὰ βίου παραδειγματικοῦ. Ἄλλως τε δὲ, ὡς ἐπληροφορήθημεν μετὰ τὴν λήψιν τῆς ἐπιστολῆς του, ὁ Τούτουνας οὐδέποτε ὑπῆρξε ληστής, ἀλλὰ μόνον φυγῶδικος, διαπράττων αὐθαιρέσις.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἀπολελιθωμένον δάσος ἐν Ἀμερικῇ. Ὁ ἐπισκέπτης τοῦ παρὰ τῇ Κορρυζῇ ἀπολελιθωμένου δάσους, εἰς τὸ Μικρὸ Κολοράδο, βλέπει σημεῖα ἀπολιθώσεως ἀπὸ ὥρας μακρὰν πρὶν ἢ ἀφίχθῃ ἐκεῖσε. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ σχεδὸν ἀνὰ πᾶν βῆμα κατὰ τὴν ὁδὸν συναντᾷ μικρὰ τεμάχια διεσπασμένων κλάδων, μεγάλων στελεχῶν δένδρων κεκρυμμένων σχεδὸν ὑπὸ τὴν λευκὴν ἄμμον.

Οἱ ἀπολελιθωμένοι οὗτοι κλάδοι καὶ στελέχη καὶ δένδρα κεῖνται πανταχοῦ. Τὰ ὕδατα φαίνεται, ὅτι ἀπὸ ἑκατοντάδων ἐτῶν βαθμυδὸν παρέσυρον τοὺς λόφους καὶ κατέρριψαν τὰ ἐπ' αὐτῶν δένδρα, ἅτινα ἤδη εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν κοιλάδα. Ἐνθαδὲ ὑπάρχουσιν ἐπίσης ἄπειροι κορμοὶ καὶ στελέχη δένδρων, τὰ ὅποια φαίνονται πράγματι κεκομμένα ἀπὸ τὸν πέλεκυν τοῦ ὑλοτόμου, καὶ τὰ περικόμματα αὐτῶν (πέλεκουδια) εἰσὶ διεσπαρμένα τῇδε κάκεισε, ὥστε αὐτομάτως συλλέγει τις ταῦτα, ὥσπερ ἐν τοῖς ξυλουργείοις τοῦ Μεχιγὰν καὶ τῆς Παννσυλβανίας. Ἰκανὰ ἐκ τῶν τεμαχίων τούτων, καὶ ἐπίσης τὸ ἔνδον τῶν κορμῶν μικρῶν δένδρων ἀπεκρυσταλλώθησαν κατὰ γράμμα, τὰ δὲ λαμπρὰ χρώματα αὐτῶν ἐν τῇ λάμπει τοῦ ἡλίου, ἀκτινοβολοῦσιν ὡς ἀδάμαντες. Ἐκαστον χρῶμα τῆς Ἰριδος διακρίνεται διπλοῦν ἐν τοῖς κρυστάλλοις τούτοις, ἐκεῖνο δὲ τοῦ ἀμεθύστου πλανᾷ τὸν ἄπειρον πιστεύοντα ὅτι βλέπει ὄντως πολύτιμον λίθον. Ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ δάσους καταφαίνεται ποικιλία τις σκηναῶν πάνυ ὠραίας περιπτώσα.

Ὁ Βίσμαρκ, ἄρρωστος. Δὲν εἶνε μία μόνη ἀρρώστεια, ἡ ὅποια τὰ ἔβαλε μὲ τὸν σιδηροῦν πρίγγιπα· ἐπέπεσαν κατὰ σωροὺς ἐναντίον του, ὡς αἱ μυῖαι τοῦ θέρους κατὰ τῆς μύτης σας. Ὁ Βίσμαρκ ὑποφέρει ἐξ ἀνυποφόρου νευραλγίας· ἄλλοτε τοῦ παρουσιάζεται ὡς ἰσχυαλγία, καὶ ἄλλοτε ὡς ἐπώδυνος παλμός. Ἐκτὸς τούτου ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πάσχει ἀπὸ ἀσθένειας τῶν φλεβῶν τοῦ ποδός· νεοὶ πόνοι· προσθέσατε εἰς τούτους, κρυολογήματα, συνάχλια, γιατρικὰς ἐνοχλήσεις, ἐπερχομένας ἐξ ἀπροόπτου διὰ νὰ ἐπιβαρύνωσι τὴν θέσιν τοῦ ἀσθενούς. Ἐσχάτως ἔπαθεν ἀπὸ ἱκτερον, καὶ ἔγινε κατακίτρινος. Ὁ πρίγγιψ, ὅσῳ μέγας πολιτικός, τόσῳ ἀνακονόμητος ἄρρωστος εἶνε· ὁ ἀνὴρ εἰς τὸν ὅποιον τὰ πάντα ὑπεῖκουσι πρὸ καιροῦ, δὲν δύναται νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν ἱατρικὴν δίαίταν. Εἶνε πάντοτε ἀνήσυχος καὶ χειροτερεῖ τὴν κατάστασίν του μὲ συχνὰς ἀλ-

λαγὰς ἱατρῶν καὶ διαίτης· ὅλων τῶν ἱατρῶν τῆς Γερμανίας ὁμοιοπαθητικῶν καὶ μὴ, ἔχουν ζητηθῇ αἱ συμβουλαί· καὶ ὁ μὴ παρέχων προθύμως δραστικά φάρμακα πίπτει εἰς δυσμένειαν. Ὁ πρίγγιψ ἐπαναλαμβάνει εἰς τοὺς ἐρωτῶντας ὅτι τῷ εἶνε ἀδιάφοροι αἱ μέθοδοι τῆς θεραπείας· αὐτὸς θέλει νὰ θεραπευθῇ ἅπαξ καὶ διὰ παντός.

Ἐν τούτοις ἡ ἀσθένεια ἐπιμένει· ὁ πρίγγιψ δὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ. Τότε δίδει εἰς τὸν ἱατρὸν προθεσμίαν ὀλίγων ἡμερῶν διὰ νὰ τὸν θεραπεύσῃ· τῆς προθεσμίας παρελθούσης, πρέπει νὰ εἶνε ἱκανὸς πρὸς ἐργασίαν· ἄλλως, φταίει ὁ γιατρός. Οὕτως οἱ ἱατροὶ του εἶνε πολυάριθμοι. Ἀπὸ τινων ἐτῶν στρέφεται κατὰ προτίμησιν πρὸς τοὺς ὁμοιοπαθητικούς.

Διὰ μέσου ἑνὸς δραματικοῦ συγγραφέως καὶ διευθυντοῦ περιοδικοῦ ἐν Βερολίνῳ ὁ Βίσμαρκ ἐγνώρισε τὸν δόκτορα Σβένιγγερ. Ὁ συγγραφεὺς οὗτος εἶχε γνωρίσει τὸν κόμητα Γουλιέλμον Βίσμαρκ, υἱὸν τοῦ πρίγκηπος, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐζήτηε φάρμακα κατὰ τοῦ ὑπερβολικοῦ πάχους ὑφ' οὗ ἐνοχλεῖται· συνεβούλευσε τὸν κόμητα νὰ συμβουλευθῇ τὸν ἄνωτέρω ἱατρὸν, ὁ ὅποιος τὸν ἐθεράπευσεν· ὁ κόμης συνέστησε τὸν ἱατρὸν εἰς τὸν πρίγκηπα, ὅστις παρομοίως ὑποφέρει ἀπὸ εὐσαρκίαν. Ὁ δόκτωρ Σβένιγγερ τῷ διέγραψεν ἐνεργητικὴν διαίταν, καὶ τὸν κατέστησεν ἄρκετὰ ἰσχυρότερον. Ὁ πρίγκηψ κατεθέλχθη ἀπὸ τὸν νέον ἱατρὸν του, καὶ τὸν συνέστησε καὶ ἐκεῖνος εἰς πολλὰ πρόσωπα.

Τώρα ἐν Κίςσυγγεν ὅπου διαμένει φαίνεται νὰ ᾔνῃ καλλήτερα, ἀφοῦ καὶ ὁ γλύπτης Σχέλιγκ προσεκλήθη νὰ τοῦ κάμῃ τὴν προτομήν του, ἡ ὅποια ἴσως προώρισται νὰ στηθῇ ἐπὶ τοῦ μνημείου τοῦ Νήδερβαλτ· ὁ πρίγγιψ εὐρίσκεται εἰς καλὴν κατάστασιν, ἀφοῦ θὰ δυνηθῇ νὰ ὑπομείνῃ τὸν κάματον τῆς στάσεως.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐξηφανίσθησαν σήμερον τὴν πρωίαν ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τῆς ἀγορᾶς δέκα πανέρια ἰχθύων (μαρίδων) βεβλαμμένων ἀνηκόντων εἰς διαφόρους ἰχθυοπώλας.

— Ὁμοίως ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ Ε. τμήματος καὶ τοῦ ἱατροῦ κ. Γαρδέλη 1(4 βαρελίου χαψίων βεβλαμμένων τοῦ παντοπώλου Γ. Γεωργαντᾶ.

— Προσεβλήθη χθὲς ἐξ εὐλογίας ἐν Πειραιεὶ ἡ Καλλιόπη Μαρινάκη ἐτῶν 25, ὑπηρέτρια ἐκ Κυθήρων καὶ μετηνέχθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Βερολῖνον, 13 Σεπτεμβρίου. Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Βορείου Γερμανίας» διαψεύδει τὰς φήμας περὶ ἐρεθισμού δῆθεν προξενηθέντος ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ, ἕνεκα τῆς στάσεως τῆς Ρωσσίας ἐν Βουλγαρίᾳ. Βεβαίως συγχρόνως, ὅτι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις ἐπιθυμοῦσι τὴν εἰρήνην μετὰ τῆς Ρωσσίας καὶ ὅτι οὐδεμία κυβερνήσις διετύπωσε παράπονα κατὰ τῆς Δυνάμεως ταύτης, ὡς πρὸς τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ συμβάντα.

Παρίσιος, αὐθιμαρὸν. Ἑλληνικὸν δάνειον 420. Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,40. Τουρκικὸν δάνειον 10,42. Ἡ νοποιημένον αἰγυπτ. 360. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25,32.

Ὁ ἱππίατρος κ. **Γ. Παλάδιος** ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου μετόικησεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ 17, οἰκίαν Ι. Λάμπρου, ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς νεοδμήτου οἰκίας Καραπάνου, ὅπου οὗτος κατῴκει προηγουμένως.